

R: Blátivou, blátivou, blátivou, blátivou
cestou dál nechceš jít,
kde jen máš touhu bláznivou,
kde jen máš, co chtěl jsi mít, chtěl jsi mít.

1. A tak se koukáš, jak si kolem hrajou děti,
na slunci kotě usíná,
a jak si před hospodou vyprávějí kmeti,
život prej stále začíná.

2. Z města tě vyhánějí ocelové stíny,

jak dříve šel bys asi rád,

z bejvalejch cest ti zbyly potrhaný džíny,

čas běží, je to ale znát.

R:

3. Na poli pokoseným přepočítáš snopy,

do trávy hlavu položíš,

zdá se ti o holkách, co oči vždycky klopí,

po jiným ani netoužíš.

4. Mělký jsou stíny, dole zrcadlí se řeka,

nad jezem kolébá se prám,

kolem je ticho, že i vlastní hlas tě leká,

a přesto necítíš se sám.

R: